

[Forsvarsministeren.]

forsvar, og det gælder også for Danmark. Da den nuværende regering trådte til i 1947, havde det f. eks. på grund af knaphed på udenlandsk valuta end ikke været muligt at bruge de beløb i danske kroner, som rigsdagen havde bevilget til anskaffelse af militært materiel.

De første leverancer af amerikanske våben er ankommet hertil, og flere kan ventes i den nærmeste fremtid. Vi har foreløbig blandt andet modtaget et betydeligt antal automatiske geværer, kanoner, træningsmaskiner til luftvåbnet samt luftværnskanoner til kystbefæstningen og flådens skibe. Både de modtagne forsyninger og de leverancer, som vi vil få i den kommende tid, betales gennem skatter af de amerikanske borgere, deriblandt De Forenede Staters meget store skare af bønder og arbejdere, som lever af deres arbejde, men ikke er velhavende, og det er kun rimeligt, at de betragter det som en selvfølge, at borgerne i de lande, som modtager leverancerne, også yder en indsats. Såvel programmet for våbenleverancer til Atlantpagtlandene som Marshallplanen, hvorved den økonomiske genopbygning af en række lande er fremskyndet, er udtryk for en realistisk og konstruktiv tankegang, som fortjener den højeste grad af påskønnelse. Siden sidste sommer er der blandt repræsentanter for Atlantpagtlandene, blandt andet deres udenrigsministre, forsvarsministre og værnschefer, ført forhandlinger om formen for et militært samarbejde. Et led i disse forhandlinger var det møde, som den britiske, den norske og den danske forsvarsminister havde i København sidst i juni måned. Forhandlingerne fortsattes. De har foranlediget påstande om, at Danmark vil få sin forsvarsordning dikteret af andre Atlantpagtlande og i særdeleshed af De Forenede Stater. Disse påstande er urigtige. Hverken de omtalte forhandlinger eller den henvendelse, som regeringen for nogle dage siden modtog fra De Forenede Staters regering, og som den har besvaret således, som det fremgår af udenrigsministeriets redegørelse til befolkningen, berettiger dem. Det er landets regering og rigsdag, som bestemmer den danske forsvarsordning, og det vil klart fremgå af den fremgangsmåde, der vil blive anvendt af regeringen under de kommende forhandlinger om den resterende del af den nye forsvarsordning. Men naturligvis har regeringen ikke været repræsenteret ved forhandlinger om militært samarbejde med andre Atlantpagtlande for ved udformningen af sine forslag at und-

lade hensyn til det materiale, som den der- ved er kommet i besiddelse af og selv har været med til at tilvejebringe.

Det var oprindelig regeringens hensigt at søge opbygningen af Danmarks forsvar gennemført i henhold til en 4 års plan, hvorom den ville have forhandlet med forsvarskommissionen, før rigsdagen trådte sammen i oktober, men regeringen er enig med De Forenede Staters regering og andre Atlantpagtlandes regeringer i det standpunkt, at de nordkoreanske kommunisters brud på freden samt det verdensomspændende propagandistiske forsvar for dette brud bør foranledige, at Atlantpagtlandene fremskynder arbejdet med udbygningen af deres forsvar. Regeringen har derfor ændret sine planer for udbygningen af Danmarks forsvar. 4 års planen er ændret til en 2 års plan, og i overensstemmelse hermed har finansministeren i dag på regeringens vegne fremsat forslag om at bemyndige forsvarsministeren til efter forhandling med finansministeren og folketingets finansudvalg ekstraordinært at anvende 300 mill. kr. i løbet af 2 år til forbedring af det militære beredskab.

Der er i sommer i de militære ministerier arbejdet med planer og foretaget beregninger, som det er hensigten at tilstille forsvarskommissionen som grundlag for forhandlingerne om den foreslåede bevillings anvendelse.

Den fremgangsmåde, der iøvrigt tænkes benyttet, er følgende:

Når indstillinger foreligger fra forsvarskommissionen, og når ministeriet har haft lejlighed til at tage stilling til dem, fører forsvarsministeren de i det foreliggende forslag foreskrevne forhandlinger med finansministeren og med finansudvalget om anvisning af de nødvendige pengemidler.

Til sidst skal jeg gøre nogle bemærkninger om det forsvar, som det er lykkedes at skabe siden befrielsen i 1945. Det er stadig utilfredsstillende, ikke fordi vi savner uddannet mandskab, men navnlig fordi vi savner materiel. Vi har siden 1945 f. eks. uddannet ca. 100 000 mand til hæren og vil i den kommende tid forøge dette antal med ca. 15 000 mand om året, men vi kan indtil videre kun udruste ca. 35 000 mand med lette våben og mangelfuldt med tunge våben. Vi savner desuden materiel til nødvendig armering af de skibe, der er bygget til marinen, samt til organisering af luftforsvar for hæren og for vore byer. Kun for flyvevåbnets vedkommende er det lykkedes at sikre materiel i takt med uddannelsen af personel, dette være dog sagt med forbehold overfor nødvendige radio- og ra-